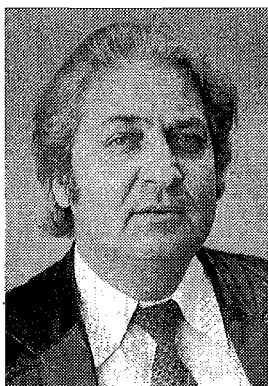

ПАМЯЦІ ВУЧОНАГА

ПАВЕЛ ІВАНАВІЧ ТКАЧОЎ

1 студзеня 1998 г. спынілася сэрца вядомага вучонага і пісьменніка, заслужанага работніка вышэйшай школы Беларусі, загадчыка кафедры рускай літаратуры Белдзяржуніверсітэта, доктара філалагічных навук, прафесара Паўла Іванавіча Ткачова.

Нарадзіўся П.І.Ткачоў 3 верасня 1930 г. у вёсцы Скадаінаўка, што ў Растоўскай вобласці Расіі. Пасля заканчэння школы працаваў дыктарам і літаратурным сакратаром Паўлаўскага раённага радыё (Варонежская вобл.). Гэта і прадвызначыла яго далейшы лёс. У 1950 г. Павел Іванавіч паступіў на аддзяленне журналістыкі філалагічнага факультэта Белдзяржуніверсітэта, пасля заканчэння якога супрацоўнічаў у газетах "Зорька", "Піянер Беларусі", часопісе "Бярозка".

У 1964 г. Павел Іванавіч паступае ў асірантуру пры кафедры рускай літаратуры. З 1967 г. пасля абароны кандыдацкай дысертацыі стаў працаваць на гэтай жа кафедры, спачатку ст.выкладчыкам, а з 1969 г.

узначаліў яе. Адначасова на працягу некалькіх гадоў быў дэканам факультэта журналістыкі БДУ. У 1981 г. абараніў доктарскую дысертацыю.

Павел Іванавіч чытаў студэнтам курс рускай класічнай літаратуры, спецкурсы па агульных праблемах літаратуразнаўства. Ён унёс значны ўклад у развіццё тэарэтычных праблем рускай літаратуры. Сярод створаных ім манаграфій важнейшымі з'яўляюцца: "Вечный бой. Памфлетное наследие Ярослава Галана и традиции Горького" (1970), "Иду на Вы: Заметки о памфлете" (1975), "Границы жанра" (1977), "Сатиры злой звенящая струна: Природа смеха в памфлете" (1980), "Силуэты" (1983). Акрамя таго, П.І.Ткачоў апублікаваў звыш 200 артыкулаў, зсе па праблемах літаратуры і публіцыстыкі, стварыў некалькі вучэбных дапаможнікаў.

У апошнія гады ён выдаў дапаможнік і праграму па літаратуры рускага замежжа, якімі карыстаюцца студэнты філалагічнага факультэта. Павел Іванавіч пісаў прадмовы і каментарыі да кніг І.Крылова, М.Някрасава, Л.Талстога, М.Дабралюбава, А.Блока, П.Бажова, М.Шагінян, Ч.Айтматова, І.Гурскага, І.Шамякіна і інш.

Як пісьменнік Павел Іванавіч Ткачоў з'яўляецца аўтарам звыш 20 мастацкіх кніг, якія былі з прыхільнасцю прыняты беларускім і ўсесаюзным чытачом. Найбольш вядомыя з іх – зборнікі апавяданняў і аповесці "Час святальнай зоркі" (1975), "Як разгаралася полымія" (1982), "Пралескі яе вясны" (1988) і "Сустрэчы на лясных сцяжынках" (1997).

Павел Іванавіч Ткачоў быў членам Саюза пісьменнікаў і Саюза журналістаў Рэспублікі Беларусь, узнагароджаны двума медалямі, Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета БССР, граматамі Міністэрства адукацыі. Яму прысвоена званне "Выдатнік вышэйшай адукацыі СССР". Доўгія гады Павел Іванавіч быў членам рэдкалегіі часопісаў "Веснік БДУ" і "Бярозка".

Прынцыповы і адначасова спагадлівы чалавек Павел Іванавіч Ткачоў карыстаўся заслужаным аўтарытэтам у калектыве філалагічнага факультэта Белдзяржуніверсітэта, творчай інтэлігенцыі рэспублікі.

Калегі, сябры і блізкія, усе, хто яго ведаў, будуць жыць і працаваць пад уплывам яго самабытнай асобы, якая будзе служыць прыкладам самаадданай творчасці на карысць Радзімы.

Выкладчыкі кафедры рускай літаратуры